

North - Art Magazine

**Prøv en burka – Grønningen – Gips - Ode til en død hund
– Ode til Bo-bi Bar og Ode til Café Nick med musikalsk
mellemspil – Ode til en død hval – Martin Askholm –
Helle Bovbjerg – Preben Boye - Rudolph Tegner -
Anmeldelser – Foramtaler - Strejftog**

Klæd dine fordomme af med en burka

Hanne Bang udstiller i kunstinstallationen *Try it! et tøjstativ med 10 burkaer og fik i år været optaget på Kunstnernes Påskeudstilling i Århus Kunstbygning.* Hanne Bang forsøger ikke at komme med et politisk statement. Hun opfordrer i stedet publikum til selv at prøve en burka og danne sin egen mening. Jeg tog imod udfordringen og blev overrasket.

Af Bill Michael Linde
Foto: Jens Møller, Århus Kunstbygning og Hanne Bang

Hanne Bang har i en årrække be-skæftiget sig med kunsten i et samfundspolitisk perspektiv. Hun har problematiseret de idealer og roller, kvinden i vesten gennem tiderne har forsøgt at underordne sig eller at leve op til, bevidst såvel som ubevist.

Dog har hun ikke forsøgt at være moraliserende eller rette anklage mod en bestemt gruppe eller instans. Spørgsmålet om undertrykkelse og tvang er i stedet nuanceret med et kritisk perspektiv på den manglende rummelighed og anerkendelse af anderledes livsformer og beklædninger, hvilket ofte resulterer i udstødelse af det, som falder uden for. *Try it!* ligger i forlængelse af disse problematikker.

Efter i 2009 at have stiftet bekendtskab med islamisk trossamfund, fik Hanne Bang lejlighed til at få indblik i, hvad det egentlig vil sige at gå med burka. Med kunstinstallationen *Try it!* ønsker Hanne Bang nu at kaste nyt lys på en lidt for unuanceret samfundsdebatt om en kultur og en beklædning, som har været genstand for mange fordomme i vores del af verden.

Da jeg træder ind i Århus Kunsthall, springer en person med burka mig i øjnene. Min fordomsfulde logik siger mig, at islamiske kvinder ikke kommer i en kunsthall.

5

Da jeg efterfølgende får øje på et tøjstativet med burkaer, er jeg heller ikke i tvivl om, hvad der er på spil. Den burka-klædte person er en del af et kunstværk.

Jeg spekulerer over, hvad man skal kalde et sådan værk. En interaktiv eller relationel installation? En skulptur, som endnu ikke er blevet afsløret? Et politisk eller konceptuelt kunstværk, eller en performance? Og hvad er egentlig værket? Er det beklædningsgenstanden, tøjstativet eller er det publikum selv, som er blevet til kunstgenstand? Alle disse spørgsmål finder jeg dog helt irrelevant for værkforståelsen, for det er oplevelsen af at bære burka, som må bære værket. Det

er selve interaktionen, som skaber den æstetiske erfaring. Man er bare nødt til at prøve det. Jeg iklæder mig derfor en burka og bevæger mig rundt på udstillingen.

Folk smiler venligt til mig for ligesom at vise, at de er med på legen. De ved godt, at jeg ikke er en »rigtig« muslim. Intentionen er at finde ud af, hvad det egentlig indebærer at være en muslimsk kvinde i burka, men det er umuligt at slippe ud af værk-rollen. Jeg er et værk, og så er det helt naturligt for andre besøgende at konfrontere mig med anerkendende miner og vurderinger. Men selvom

4

jeg er udstillet, føler jeg mig alligevel ikke blottet eller iscenesat. Jeg er anonym og ingen kan se, hvem jeg er.

Try it! fører burka-debatten ind i kunstens rum, men tilvejebringer i første omgang ingen indsigt i tilværelsen som burkaklædt muslimsk kvinde. Her har det først og fremmest karakter af æstetisk kunstinstitutionelle rammer lever værket dog op til forestillingen om kunstens evne til at skabe dialog og åbenhed. Kunsthallens rum ophører for en stund den virkelige verdens modsætninger mellem dem os, og de problematikker, det indebærer.

Tilbage i Århus Kunsthall får os, der har »prøvet det«, lejlighed til dele vores oplevelser. *Try it!* bliver her til genstand for diskussion og undren. I en munter stemning trænger banale og dagligdags spørgsmål sig på. Hvad har de egentlig på nedenunder? Cowboybukser? Hvor bærer de deres ejendele? Findes der modertigke burkaer? Hvordan ser en smuk burkaklædt kvinde ud? Hvordan genkender de indbyrdes hinanden? Kan man henvende sig til dem? Således flyttes dis-

kussionen over på et praktisk plan, der måske kan afsløre nogle af fordommene om burka-dragten og den muslimske kultur.

Da jeg forlader Kunstbygningen, har jeg været utsat for mange indtryk. *Try it!* er et værk, som giver stof til eftertanke. Et værk man ikke lige afklæder sig, selv når man tager burkaen af og begiver sig tilbage til sit eget virkelige liv. Når man først selv har haft en på, åbner det op for at møde en »rigtig« burkaklædt kvinde med et mere nuanceret og mindre fordomsfuldt syn.

Fakta om Hanne Bang

Kunstneriske uddannelser:

Billedskolen, Jagtvejen 1996–98, Pd i Billedkunst, Danmarks Pædagogiske universitet 1998–2000.

Hanne Bang har i de seneste år beskæftiget sig med kunsten i et samfundspolitisk perspektiv. Dette har blandt andet mundet ud i følgende væsentlige værker: *87 skud med et Otterup standard gevær* (2008). Her iscenesætter Hanne Bang sig

selv i en fotoserie, hvor malerier af store porcelænsdukker skydes/gennemhulles med et Otterup standardgevær. Her gennemhulles bogstaveligt talt de kønsroller, vi iklædes, og som er en del af vores verdensbillede.

Female system (2009) er et kønspolitiske værk bestående af kunstnerens kropshår på voksstrips klæbet op på store akvarelpapirer som en kommentar til de roller og idealer, kvinden i vesten er en del af. *I en krig skal nogen dø* (2009) er en installation, hvor rummet er tapetseret med et tapet fyldt med våben kombineret med korstingsbroderi på plexiglas. Installationen tematiserer det grundlæggende vilkår ved krig, krigs der udspilles på hele kloden.

Hanne Bang har blandt andet udstillet på:

Kunstnernes Efterårsudstilling 2001
Kunstnernes Sommerudstilling 2002
Kunstnernes Påskeudstilling 2009
Kunstnernes Påskeudstilling 2010

www.hannebang.com

